

Nuppi tutisee

Nyt on sitten tullut ratkaisun aika. Huomisessa kansanäänestyksessä saamme päättää, lähtevätkö meidän nilkit ystävämme puskajenkin - anteeksi, pensasyhdysvaltalaisen - perässä hөөkimään kohti Irakia vai eivät. Ja jos lähtevät, lähtevätkö tukka putkella vai silmät suittirenkaina. Jotta äänestys ei näyttäisi liikaa puuttumiselta Yhdysvaltain sisäisiin asioihin, sitä nimitetään eduskuntavaaleiksi.

Anneli Jätteenmäen maailmankuulun tulkinnan mukaan Paavo ja pojat on pitänyt jo sitoa vankkoihin petäjiin kiinni, notteivät lähtisi liian aikaisin omin päin.

Paavo ja pojat sanovat, että ei pidä paikkaansa, ei tässä mihinkään olla menossa. Koalitioon ei ole menty, eikä ole edes pyydetty. Ei varppina. Ei takuulla. Ei ole tullut mieleenkään. Mitä nyt yhteisestä terrorismin torjunnasta on vähän koaliseerattu, mutta ei kai tätä Saddamia minään terroristina pidetä. Kuinka lienee siihen paperiin lipsahtanut että Irakiin, Irakiin.

Ota näistä nyt sitten selvä. Eivät taida itsekään tietää, mihin ollaan menossa, joten äänestäjän on parasta luottaa omiin arvioihinsa.

Sikäli kuin vaalikeskusteluista on jotain pääteltävissä, paras tapa varmistaa Suomen osallistuminen Irakin sotaan on Anneli Jätteenmäen äänestäminen. Miksikö? No siksi, että jos Anneli voittaa vaalit, ainakin Paavo Lipponen on kypsä syöksymään Suomesta sinne missä pippuri kasvaa. Tietosanakirjan mukaan pippuri on kotoisin nimenomaan Etelä-Aasiasta, samoin kuin Irak.

Tämän ns. pippuridoktriini toteutuminen ei olisi ainutkertainen tapaus Suomen historiassa. On meiltä ennenkin lähdetty sotimaan mahdollisimman kauas, kun kotimaassa on alkanut tymppiä, milloin Balkanille, milloin Uraliin, milloin muukalaislegioonaan. Usein on ollut syynä nimenomaan nainen. Viimeksi Esko Aho joutui häipymään horisontin taakse Anneli Jätteenmäen jaloista.

Maaailma on odottanut Suomen vaalituloksia jo ainakin puoli vuotta. Kai jo viime keväänä presidentti George W. Bush ilmoitti ensi kerran, että "kärsivällisyytemme on lopussa". Alkusyöksystä hän oli sitä mieltä, että Yhdysvaltain kärsivällisyys on lopussa. "Kärsivällisyytemme on lopussa", ilmoitti Bush loka-, marras- ja joulukuussa. Vuoden vaihduttua Yhdysvallat ilmoitti kärsivällisyytensä loppuneen, kunnes helmikuussa Yhdysvaltain kärsivällisyys loppui.

Näin kärsivällisestä kärsivällisyyden loppumisesta ei voi päätellä muuta kuin että Yhdysvaltain kärsivällisyys on lopussa. Olkaamme siis valmiit, sillä lähtö voi tulla heti, kun vaalituloksemme on selvinnyt, siis huomenillalla yhdeksän tienoissa. Voi olla, että Bush ei malta katsoa edes urheiluruutua, vaan hänelle riittävät jo postiaäänestyksen tulokset, jos ne ovat tarpeeksi suuntaantavia. Ja sitten mennään, jotta nuppi tutisee.

